

КОНЦЕРТ ЦРНОГОРСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА НА СЦЕНИ ЦРНОГОРСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Класично читање познатих партитура

Радосић музицирања коју су показали сви музичари, као и намјера солиста да своје извођачке могућности и умјеће свирања демонстрирају у свим њеним ефектима, наишли су на добар одзив код одушевљене и предусретљиве публике

ЦРНОГОРСКИ СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР

Ивана Миладиновић

Захваљујући свестраној делатности Музичког центра Црне Горе, која поред низа брижљиво осмишљених активности, обухвата и промоцију *звјезда у усјону*, у понедељак, 16. марта, подгоричка публика имала је задовољство да ужива у музицирању два изузетна млада уметника - виолинисте Милоша Петровића (1982) и пијанисте Бојана Мартиновића (1981). Уз пратњу Црногорског симфонијског оркестра под управом Радована Паповића, ови солисти свестраних квалитета интерпретирали су позната дјела свјетског концертног репертоара - *Виолински концерт у е-моллу ойус 64* Феликса Мендел-

сона и *Клавирски концерт у а-моллу ойус 16* Едварда Грига, док је оркестар самостално наступио на почетку програма изводећи Шубертову *Увертуру у италијанском стилу*. Дакле, концертно вече одржано на сцени Црногорског народног позоришта, било је прије свега посвећено осветљавању интерпретативног проседеа ових младих уметника који, иако још увек имају прилику да се развијају и напредују, наступају, чини се, са већ савим јасних позиција. Слушајући двије самосвојне интерпретације могли смо уочити и могуће заједничке *ниши* у њиховим приступима, које се препознају не само у једном специфичном, готово *природном*

контакту са инструментом и слободи покрета, већи и у индивидуалном, промишљеном интерпретативном захвату какав не срећемо често међу младим извођачима.

У првом дијелу концерта имали смо прилику да чујемо изузетно музикално и надахнуто извођење Милоша Петровића, који је успјешно *оживио* изражајне квалитете Менделсоновог музичког језика. У оквирним ставовима, а посебно у финалу - примеру виртуозног концертног надметања *par excellence*, солиста је исказао изузетне техничке могућности, док су у лаганом ставу потцртани фини сонористички квалитети инструмента. Тиме је, на упечатљив начин, дочарано бо-

гатство романтичарског израза, од лирске распјеваности до узбудљивих контраста и снажног експресивног набоја.

Лакоћа са којом је виолиниста успјевао да одговори на интерпретативне и техничке захтјеве Менделсоновог остварења, одликовала је и наступ пијанисте у оквиру другог дела програма. Може се рећи да је Григов концерт, у коме су комбиновани најразличитији пијанистички захтјеви, Бојан Мартиновић извео са пуним ауторитетом и самопоуздањем. Поред одличне технике која је дошла до изражаја већ са почетним акордима у силазном низу и ефектним арпеђима, као и у широко конципираној каденци првог става, подједнако

снажан утисак на публику оставила је и лирска црта његове интерпретације. Тако на пример, посебно треба издвојити прозачни клавирски *leggero* погодан за извођење брзих пасажа, филигрански *разрађену* клавирску дионицу у другом ставу, као и осмишљено обликовање фраза, којима је овај пијаниста удахнуо неопходну живост, вјешто истражујући тонске квалитете клавира.

Чланови Црногорског симфонијског оркестра, под управом гостујућег диригента Радована Паповића, пружили су једно *класично* читање познатих партитура, са добро постављеним темпима, ритмичком виталношћу, умјереном динамиком и коорди-

нацијом инструменталних група. Другим ријечима, оркестар је савјесно обављао своју улогу активног сарадника, успјевајући да пронађе сопствени изражајни простор, а да при томе ни у једном тренутку не угрози хијерархијски *поредак* и доминацију солисте, која је у концертима Менделсона и Грига недвосмислена. Радост музицирања коју су показали сви музичари, као и намјера солиста да своје извођачке могућности и *умјеће* свирања демонстрирају у свим њеним ефектима, наишли су на добар одзив код одушевљене и предусретљиве публике. Према томе, овај концерт је јасан сигнал да ћемо у будућности присуствовати још многим упечатљивим наступима младих уметника. Најзад, поменимо и да је овај музички *сусрет* одржан у склопу пројекта „Црна Гора једна културна адреса“. У оквиру овог програма организована су и гостовања Црногорског симфонијског оркестра у Пљевљима и Бјелом Пољу, гдје су, поред Милоша Петровића, наступили и млади гитаристи, лауреати међународних такмичења, Сабрина Влашкалић (1989) из Београда и Масао Танибе (1974) из Јапана.